

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
61/15. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2015. június 4.

A C-579/13. sz. ügyben hozott ítélet
P és S kontra Commissie Sociale Zekerheid Breda,
College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Amstelveen

A tagállamok állampolgári beilleszkedési vizsga letételére kötelezhetik a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárait

Az ezen kötelezettség alkalmazására vonatkozó szabályok azonban nem sodorhatják veszélybe a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárokra vonatkozó irányelv céljainak megvalósítását

Egy uniós irányelv¹ úgy rendelkezik, hogy a tagállamok harmadik országok azon állampolgárainak adják meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, akik közvetlenül kérelmük benyújtását megelőzően jogszerűen és folyamatosan öt éven át a tagállam területén tartózkodtak.

P és S harmadik országbeli állampolgárok 2008. november 14., illetve 2007. június 8. óta rendelkeznek az irányelv alapján kiállított, huzamos hollandiai tartózkodási engedéllyel. A holland jog szerint meghatározott határidőn belül, bírság terhe mellett kötelesek állampolgári beilleszkedési vizsgát tenni, bizonyítva ezzel, hogy szóbeli és írásbeli holland nyelvtudással, valamint a holland társadalmat illetően megfelelő ismeretekkel rendelkeznek. Ha a határidőn belül nem teszik le a vizsgát, akkor új határidőt tűznek ki, a bírság összege pedig minden alkalommal emelkedik.

P és S keresetet nyújtott be az őket állampolgári beilleszkedési vizsgára kötelező határozatokkal szemben. A fellebbezések ügyében eljáró Centrale Raad van Beroep (társadalombiztosítási fellebbviteli bíróság, Hollandia) kételyeit fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az állampolgári beilleszkedési kötelezettség összeegyeztethető-e az irányelvvel. Konkrétan azt a kérdést teszi fel a Bíróságnak, hogy a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megadását követően támaszthatnak-e a tagállamok beilleszkedésre vonatkozó feltételeket bírság terhe mellett leteendő állampolgári beilleszkedési vizsga formájában.

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében kimondja, hogy nem ellentétes az irányelvvel az állampolgári beilleszkedési vizsga letételére való kötelezés, feltéve hogy a kötelezettség alkalmazására vonatkozó szabályok nem olyan jellegűek, hogy veszélybe sodornák az irányelv által követett célok megvalósítását.

A Bíróság először is megállapítja, hogy a kérdéses vizsga letétele nem feltétele a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzésének, illetve megtartásának, csupán bírság kiszabását idézi elő². A Bíróság ezenkívül rámutat arra, milyen jelentőséget tulajdonít az uniós jogalkotó a beilleszkedéssel kapcsolatos intézkedéseknek. A Bíróság e tekintetben megállapítja, hogy az irányelv nem írja elő és nem is tiltja meg a tagállamoknak, hogy megköveteljék a harmadik országbeli állampolgároktól azt, hogy a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzését követően bizonyos beilleszkedési kötelezettségeknek tegyenek eleget.

¹ A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv (HL 2004. L 16., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 272. o.).

² A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdések kizárólag harmadik országok azon állampolgárait érintik, akik a szóban forgó törvény hatálybalépésének napján, azaz 2007. január 1-jén jogszerűen Hollandia területén tartózkodtak, és akik a 2007. január 1-jétől 2010. január 1-éig tartó időszakban „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállásért folyamodtak.

Az egyenlő bánásmód elvével kapcsolatban a Bíróság kimondja, hogy a harmadik országok állampolgárai a beilleszkedéssel kapcsolatos intézkedések hasznosságát, így például az adott ország nyelvére és társadalmára vonatkozó ismeretek megszerzését illetően nincsenek hasonló helyzetben a hazai állampolgárokkal. Ennélfogva az a tény, hogy a kérdéses állampolgári beilleszkedési kötelezettséget a hazai állampolgárokra vonatkozóan nem írták elő, nem sérti a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak a hazai állampolgárokkal való egyenlő bánásmódhoz való jogát.

Másfelől nem vitatható, hogy a fogadó állam nyelvére és társadalmára vonatkozó ismeretek megszerzése elősegíti a hazai állampolgárok és a harmadik országok állampolgárai közötti kölcsönhatást és szociális kapcsolatok kialakítását, valamint megkönnyíti az utóbbiak számára a munkához és a szakképzéshez való hozzájutást.

Azonban az állampolgári beilleszkedési kötelezettség alkalmazására vonatkozó szabályok nem lehetnek olyan jellegűek, hogy veszélybe sodornák az irányelv céljainak megvalósítását. A Bíróság ezzel összefüggésben úgy ítéli meg, hogy figyelembe kell venni különösen a vizsga letételéhez megkövetelt ismeretek szintjét, a tanfolyamokhoz és a vizsgára való felkészüléshez szükséges anyagokhoz való hozzáférhetőséget, a vizsgadíjak összegét, illetve a sajátos egyéni körülményeket, így például az életkort, az írástudatlanságot, vagy az iskolázottsági szintet.

Végül a bírságot illetően a Bíróság megjegyzi, hogy a kiszabható bírság maximális összege viszonylag magas, 1000 euró, és ezt a bírságot minden egyes alkalommal újból ki lehet szabni, amikor az állampolgári beilleszkedési vizsga letételére vonatkozóan előírt határidő anélkül jár le, hogy a vizsgát letették volna, és ezt mindaddig folytatni lehet, amíg az érintett harmadik országbeli állampolgár le nem teszi ezt a vizsgát.

Egyébiránt a vizsgadíj és a vizsgára való felkészülés költsége az érintett harmadik országbeli állampolgárokat terheli. Konkrétan a vizsgadíjjal kapcsolatban a Bíróság rámutat arra, hogy a holland kormány szerint a vizsgadíj 230 euró, ezt az érintett harmadik országbeli állampolgároknak minden alkalommal, amikor a meghatározott határidőn belül az állampolgári beilleszkedési vizsgán megjelennék, ki kell fizetniük. Ilyen – a kérdést előterjesztő bíróság által ellenőrizendő – feltételek mellett a vizsgákhoz kapcsolódó költségeken felül fizetendő bírság alkalmas arra, hogy veszélybe sodorja az irányelv által követett célok megvalósítását, és ezáltal megfoszsa azt hatékony érvényesülésétől.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499